

Pestvogel (*Bombycilla garrulus*)

De foto van Ron Hoekstra

Het is een exotische verschijning. Zo groot als een Spreeuw, bijzonder mooi gekleurd en met een prachtige kuif. Veel mensen zijn dan ook verrast dat het leefgebied van de Pestvogel zich bevindt in de taiga van Scandinavië en Noord-Rusland. In het Fries heet hij Sidesturt. Die verwijzing naar de zijdeachtige staart wordt ook gebruikt in de wetenschappelijke naam *Bombycilla garrulus*, dat praatgrage zijdestaart betekent. Vroeger dacht men in Nederland dat deze vogel de voorbode was van het uitbreken van de pest. Dit kwam door de soms invasieachtige bezoeken in de winter, die in de Middeleeuwen nogal eens samenvielen met pestuitbraken. Hierdoor heeft deze mooie vogel bij ons de naam Pestvogel gekregen.

Mijn leven is bijzonder druk. Daarom begon ik zo'n vijf jaar geleden met af en toe een stukje te fietsen. Tijdens deze fietstochten zag ik geregeld mooie dieren, zoals Reeën en Fazanten bij het Leeuwarder Bos. Al snel werden mijn fietstochten vervangen door boswandelingen. Tijdens deze boswandelingen kwam ik regelmatig andere wandelaars tegen, meestal vergezeld van een hond, of anders met een camera of verrekijker om hun nek. Ik kreeg vaak de indruk dat ik, rondlopende zonder hond, camera of verrekijker, altijd met enige argwaan werd bekeken. "Wat moet die kerel hier in het bos?" zag ik ze dan denken. Ik besloot daarom ook maar een camera mee te nemen. Dat bleek een enorm goed idee. In plaats van mij te ontwijken, vroegen mensen mij nu of ik al mooie dingen had gefotografeerd. Ik vond fotograferen ook nog eens leuk, hoewel het maken van echt mooie foto's niet makkelijk bleek te zijn. Voor mij was het vooral belangrijk dat ik even de boel de boel kon laten en kon genieten van al het moois in mijn omgeving.

Pestvogels zijn gedeeltelijk trekvogels die in de meeste winters Nederland niet bereiken. Alleen als er sprake is van invasies komen ze ook in ons land. Afgelopen winter was dat weer het geval. Als Pestvogels in Nederland zijn, vind je ze vaak in bewoonde gebieden. Het zal er mee te maken hebben dat ze daar gemakkelijker de bessen van bijvoorbeeld Liguster, Gelderse roos en Meidoorn kunnen vinden. Onvoldoende voedsel in hun broedgebied is waarschijnlijk verantwoordelijk voor de invasies. Omdat ik altijd buiten de bewoonde wereld ga wandelen, had ik tot dusver nog nooit het geluk gehad een Pestvogel te ontmoeten. Op 19 oktober verscheen de eerste melding op www.waarneming.nl. Er werden 36 stuks gezien in Leiderdorp. Een paar dagen later werden ze gezien op alle Waddeneilanden en langs de gehele kust. Op 30 oktober bereikte mij via een app-groep het nieuws dat er ook een Pestvogel in Leeuwarden was gesignaleerd.

Op vrijdag 4 november werden er maar liefst 35 exemplaren gemeld in de Leeuwarder jachthaven! Hoewel dit voor mij niet echt een uitnodigende plek was, besloot ik ze toch te gaan zoeken. Pas de

volgende dag had ik hiervoor de tijd. Ik parkeerde mijn auto buiten de poort van de jachthaven, wandelde door de poort en sloeg direct linksaf een paadje in achter de boothuizen langs. Een IJsvogel schrok op en ging op de wieken. Ik liep door naar de plek die was doorgegeven. En inderdaad, in een hoge populier, samen met een aantal Kramsvogels en Koperwieken herkende ik de contouren van zes Pestvogels. Ik was blij ze te zien, maar ook verrast. Ze waren veel kleiner dan ik me had voorgesteld.

Het was een grijze dag, de afstand was groot en ik had tegenlicht, waardoor ik de mooie kleuren helaas niet te zien kreeg. Toen ze na enkele minuten ineens vertrokken, was ik dan ook een beetje teleurgesteld. Er zat niets anders op dan in de richting te lopen waarheen ze waren vertrokken in de hoop ze terug te vinden. Wat ik vervolgens aantrof was voor mij een geheel nieuw fenomeen. Ik zag allemaal mensen met verrekijkers en fotocamera's. Ze liepen af en aan. Hoewel ik nog geen enkele Pestvogel zag, was ik er vrij zeker van dat ik op de goede weg was. Al snel hoorde ik van de aanwezigen waar ze zaten en waar ik de beste foto's kon maken. Met vier anderen stond ik gezellig achter een camper te wachten, totdat de groep Pestvogels weer zou landen in een Meidoorn. Elke keer kwamen ze snel een paar bessen eten om vervolgens terug te vliegen naar een hoge boom iets verderop. Een fantastisch gezicht waarbij ik ook voor het eerst het prachtige geluid van deze vogels hoorde. Wat me ook opviel, was dat ze absoluut niet schuw waren. Ze gedroegen zich wel schichtig, maar dit had vooral te maken met twee Sperwers die ook erg geïnteresseerd leken in Pestvogels. Op een gegeven moment brak het zonnetje zelfs nog heel even door, waardoor ik hun kleurenpracht in optima forma te zien kreeg. Werkelijk schitterend. Toen het uiteindelijk begon te regenen, was het tijd om naar huis te gaan. Met een tevreden gevoel stapte ik weer in de auto. Dit was voor mij een bijzondere ontmoeting met een uitzonderlijk mooie vogel. Ik had er weer een favoriet bij.

*Ron Hoekstra
Willem Sprengerstraat 54
8922 BT Leeuwarden
email4ronhoekstra@gmail.com*